

DIARI D'AMATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 — ANY VIII — DIMARTS 27 MAIG 1930 — NUM. 2082 — Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

Una experiència russa

Rússia ha hagut de lluitar, darrerament, amb dos obstacles forts per a la seva producció: la manca de primeres matèries, derivada de la seva especialíssima posició internacional, i el rendiment insuficient del treball dels seus obrers.

El primer obstacle, no es pot remeiar amb simples disposicions governatives interiors. I per a vèncer el segon, el Govern de la U. R. S. S. ha tingut la idea d'implantar en els seus dominis l'any de treball sense interrupció. I no atrevint-se a implantar una reforma tan radical d'una sola vegada, ha escalonat així la seva implantació: l'any 1930-1931 s'aplicarà el nou sistema de treball al quinze per cent de la indústria; l'any 1931-1932, s'aplicarà al trenta cinc per cent; i l'altre cinquanta per cent, o sia el total de la indústria, entrarà en el nou sistema durant l'any 1932-1933. Així gradualment, el Govern soviètic podrà conèixer els resultats del nou sistema i podrà anar, gradualment també, a la restricció prudent si aquells resultats no responguessin a les esperances que s'hi fonamenten per endavant.

Quina forma adoptarà aquest any de treball sense interrupció? Les fàbriques no faran altres vacances generals que cinc dies cada any: els dies 1 i 2 de maig, els dies 7 i 8 de Novembre. i un dia per a commemorar l'aniversari de la Revolució la data del qual fixarà oportunament el Govern. I els obrers empleats de la indústria i fins els funcionaris de l'Estat (que donat el sistema rus són una legió innombrable) faran vacances, per torns escalonats, un dia cada set de la setmana. El descans en diumenge queda, doncs absolutament desconegut, i el diumenge entrarà en el torn dels dies de treball o de vacació com un altre qualsevol. Tal vegada l'esperit antireligiós, característic de la U. R. S. S., hagi pogut entrar en gran part en aquesta supressió del descans dominical i en el desconeixement del diumenge.

Quin serà el resultat de la reforma? Perquè cal dir que resten un conjunt de factors que no s'han tingut prou en compte a l'establir-la. Per exemple; la reparació i neteja de màquines no exigirà aturs necessaris, restant així interromput aquest de treball de les fàbriques? I per a no interrompre'l, no serà precis la instal·lació de nova maquinària, en tot cas?

Els càlculs oficials són molt senzills. Els dies de descans de caràcter general eren, fins ara, vuitanta cinc durant l'any. D'ara endavant només seran cinc. Això representarà, per tant un augment de treball que es fa arribar al vint per cent. I, segons càlculs de la Comissió encarregada de l'estudi de l'implantació de la reforma, l'establiment de l'any no interromput donarà un augment de producció equivalent a uns quinze milers de milions de rubles al cap de cinc anys d'haver estat implantada la reforma, mentre el nombre d'obres parats disminuirà (fins a 1933) en un milió (xifra respectable, certament!) i fins es aconseguiran un gran nombre d'avantatges de caràcter públic i social.

En canvi, dins la mateixa República Soviètica hi ha qui argumenta en contra d'aquests suposats avantatges demostrant que són il·lusoris, indicant que s'anirà necessàriament a la minva d'obres especialitzats, tècnics (la manca dels quals constitueix precisament un dels problemes de la Rússia d'avui), i que es produirà una elevació en el cost de la producció, elevació que haurà de derivar de la necessitat de la instal·lació de nova maquinària (segons hem ja insinuat) i fins d'una menor productivitat de l'esforç de l'obrer per raons de caràcter social que precisament ara no podem exposar.

De totes maneres, l'experiència ja ha començat, encara que en la petita proporció que representa aquest quinze per cent dels obrers de la indústria i de l'Estat corresponent a l'any 1930. ¿El resultat serà encoratjador?

En tota qüestió que afecti Rússia hem de lluitar sempre amb dos inconvenients molt grans: primer, la diferència entre aquella gent i nosaltres, diferència que ens fa desistir de considerar com impossibles coses que aquí ho foren en tota la línia; i segon, la manca d'elements de judici, ja que cal comptar només amb les dades oficials, d'autenticitat no sempre prou clara, dades oficials que encara sortosament podem obtenir mitjançant la Secció que als estudis de Rússia ha dedicat la Societat de les Nacions (Oficina del Treball).

Però hem cregut interessant aquesta nova experiència de la vida russa: per a nosaltres experiència bon xic fantàstica.

Josep M. Gich

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura governativa

Crònica d'Argentona

De l'Aplec de la Sardana al Manantial Burriach

Diumenge fou celebrat a n'aquesta vila el I Aplec de la Sardana, que amb un entusiasme sens parió han organitzat l'Agrupació Sardanista i Secció Feminal de la Societat Iris de la veïna i germana ciutat de Mataró.

Per a dur a terme aquesta gaia festa, que hom podria anomenar-ne la Festa Major de la nostra dansa, s'escollí el magnífic paratge del Manantial Burriach, lloc deliciós per la frondositat d'arbres que l'envolten i d'una situació envejable.

Matinejava encara, quan la nostra població es veié envaïda per nombroses «colles» de forasters entre els quals predominava l'element jove, que amb alegria i resignació germanívola suportava el pes de la moixil·la rublerta de

ministra, per a poder passar el dia acampant als voltants del Manantial que en tot el dia oferiren un bell aspecte.

Eren les onze quan es deixaren sentir les primeres refilades de la tenora, formant-se tot seguit nombroses anelles per a ballar amb joia la nostra dansa, executant-se l'una rera l'altra les deu sardanes que formaven l'audició matinal a càrrec de les cobles Montgrins i Selvatana.

A la tarda, malgrat l'inseguretat del temps, una verdadera riuada humana anà arribant de diferents indrets i dels més llunyans de la comarca, i el Manantial Burriach (la popular aigua picanta) oferia un magnífic i insospitat aspecte, en cap ocasió presenciada a la nostra vila i potser en pocs dels Aplecs que es celebren arreu de nostra terra, donant una nota de relleu de coloraines vistoses els abillaments de les dames i les.

Quan començà l'audició de la tarda per les cobles «Iluro», «Montgrins» i «Selvatana» els patis per a ballar eren ja rublerts i les anelles de sardanistes incomptables, essent de remarcar l'alegria que hom notava en el rostre dels assistents satisfets segurament per l'èxit de la festa plena d'un encis païral que palesava la força que té per a Catalunya la nostra dansa representativa.

Recordem amb satisfacció l'estrena de les dues sardanes «L'aplec de Burriach» i «Argentona» resultant ambdues molt balladores, essent aquesta última la d'oferta de «ranelles».

Vingué l'acabament de l'audició i la espectacular fou grossa per escoltar «La Santa Espina» executada per les tres cobles: talment semblava que fos el cant de la terra que anés a cloure la festa revivint de un passat...

A l'esclatar les primeres notes, la multitud les rebé amb una xardorosa ovació que es repetia cada cop que s'oïa el «Som i serem gent catalana tant si es vol com si no es vol».

Vingué la desfílada i aquesta es realitzà ordenadament oferint un bell remat a tan agradable festa coronada per l'èxit més esclatant, per la que cal felicitar als seus organitzadors.

Diumenge el poble d'Argentona, revestit de festa s'associà amb entusiasme a l'Aplec essent únicament de lamentar la poca cooperació aportada per l'Ajuntament amb una subvenció minsa i esquivada.

Es de remarcar el gest lloable del F. C. Argentona entitat que tot fent esport també sap fer Patria, obrint entre els seus socis una subscripció per tal de contribuir a les despeses de l'Aplec, el qual fermament desitgem poder-lo celebrar en anys successius i poder renovar aquella salutació de: *ben vinguts sigueu sardanistes de la terra...*

Corresponsal

A la nit, a la Plaça de Santa Anna de la nostra ciutat, tingué lloc la conclusió de l'Aplec amb un escollidíssim programa de sardanes, que executaren amb gran justesa totes tres cobles. La plaça de Santa Anna es veié concorreguda en extrem. Es tocaren de conjunt les sardanes «La Santa Espina» i «Compromesa». En general la revetlla acabà d'arrodonir l'èxit esclatant d'aquesta magna diada sardanista. Vagi la nostra coral felicitació als entusiastes membres de la Junta del Grup Sardanista i a la seva Secció Feminal.

De Música

VIII Concert de l'Associació de Música

Divendres, a les deu de la nit tindrà lloc en el Clavé Palace el VIII concert del curs actual de l'Associació de Música, a càrrec de l'Orquestra Clàssica, de Barcelona dirigida pel mestre Josep Sabater i d'acord amb el següent programa:

I
Simfonia n.º 9 en do menor Haydn
I Allegro moderato
II Andante
III Menuetto
Solo de Violoncel: Sr. Rodó (solista de la orquestra del Gran Teatre del Liceu i membre del Quartet Casals)
IV Finale-Vivace
II
Obertura de «Les nocces de Figaro» Mozart
Suite en si menor, per a flauta i orquestra de corda Bach

Les nostres entitats

Hi han arreu de Catalunya nombroses entitats constituïdes de caràcter popular, l'existència de les quals ens demostra i una vegada més ens justifica que l'esperit eminentment democràtic que posseïx el nostre poble, no és pas gaire ni gens novell sinó que aquesta bella qualitat ha esdevingut ja tradicional. Ens referim naturalment, a les populars associacions que en cada ciutat o poble són l'espill i fidel reflex de la seva personalitat. La vitalitat d'aquestes associacions és plenament consubstancial amb la vida ciutadana. En conjunt són múltiples les seves activitats, tant les de caràcter físic com espiritual. Les activitats físiques que desenrotllen, són les que estan compreses entre el natural i senzill esbarjo i els esports més difícils d'organitzar i practicar. I les seves activitats espirituals quantes i quantes honroses modalitats no presenten? Allà s'hi conreen les arts i les lletres, dins de les seves possibilitats i d'una manera notable i digna. És un fet naturalíssim però molt expressiu el que totes aquestes associacions compten amb Biblioteca pròpia, els llibres de la qual, nombrosos i escollits, són continuament llegits i estudiats pels socis.

A més patronitzen d'una manera eficaç els diversos actes destinats a que ens sigui fàcil harmonitzar el dret i el deure i la veritat i la justícia.

En tots els ordres són completes institucions mutualistes.

Si resumim trobem tot seguit que elles ajuden a mantenir vigoroses les fibres de la nostra sensibilitat espiritual; ens fan sentir el goig de viure mostrant-nos les nostres coses amb tot el seu valor; tenen un constant esclat de juvenesa que ens dóna el coratge necessari per a que col·lectivament poguem anar suportant la lluita que quotidianament hem de sostenir pel nostre afany i el nostre dret de llibertat.

No és veritat que tot això que acabem de dir forma part d'un veritable pla de cultura general? No és veritat que aquest pla és absolutament necessari per a la formació de bons ciutadans? Quina satisfacció sentim en constatar aquests eloqüents fets! Ah, però, que no ens passi pas inadvertit que ço, és solament possible mentre poguem conservar venturosament ben volguts homes nostres que tenen vocació i qualitats per dirigir-les. Homes abnegats que s'esforcen i sacrifiquen pel profit col·lectiu. Expressem-los, doncs el nostre sincer agraïment. Mai hem d'escatimar un elogi a qui el tingui ben meregut.

I anem parlant d'estaments tradicionals. Aquests estaments però guarden una característica que tot i essent tradicional ha arribat l'hora de la seva cauducitat. I aquesta característica està expressada en el seu Reglament. Gene-

ralment, fent comptades excepcions, aquest té un article pel qual es prohibeix als socis que dins l'entitat, secundin ni solament parlin de política. I la política és una fruita que d'ara endavant ha d'ésser sempre fruita del temps i a l'abast de tothom. Aquesta fruita del temps no ens ha d'estar prohibida a casa nostra mateix. Reflexionem que avui hem d'anar a l'immediata formació de grans col·lectivitats polítiques catalanes i sanes. Es un deure primordial que tenim. Però per a poder complir aquest deure el que primer hem de fer és simplificar els procediments. No hem pas de desapropiar una tasca que guardem feta des de temps ha. Pensem, amics que hem de cercar l'estímul de la vitalitat d'organitzacions ja existents les quals hauriem d'estandarditzar políticament. Es una preocupació ben fondata la de que volguem conservar entitats no polítiques que fins ens prohibeixin la política de veritats.

Respecte ço voldríem particularment presentar una suggestió. Que s'anul·li aquell pintoresc article prohibitiu, i que sia substituït per un altre que dongui facultats a l'entitat per a crear un comitè d'orientació política dels socis. Comitè que seria integrat pels homes que de prop ens meressessin més confiança. Aquest comitè podria estar connectat amb les organitzacions exclusivament polítiques. I heus ací la manera fàcil de rebre suggestions polítiques sanes i d'eficàcia.

Mireu que a Catalunya tenim ja un model d'organització que deuriem procurar imitar. Us recordeu del veritable Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria de Barcelona?

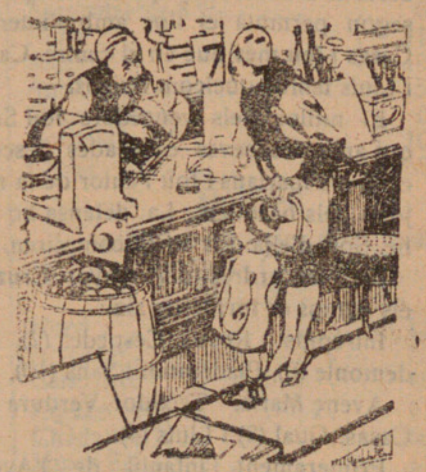
Reflexionem que la responsabilitat solament ha de venir de la força. I les entitats populars i selectes de la nostra terra tenen la força i per tant tenen també el deure de tenir responsabilitat.

Antoni Soteres

NOTES DE LA COMARCA

Calella

Tal com anunciàvem en una crònica passada, el proper diumenge dia 1 de juny es celebrarà el VI Aplec Llevantí de la Sardana als «Pins de Can Pelayo» (Parc Municipal), organitzat per la Joventut Sardanista, en el qual prendran part les cobles «La Principal» de La Bisbal, «Barcelona-Albert Martí», «La Principal» de Banyoles i «Llevantina» d'aquesta ciutat, i l'Esbart Folklore Renaixement.

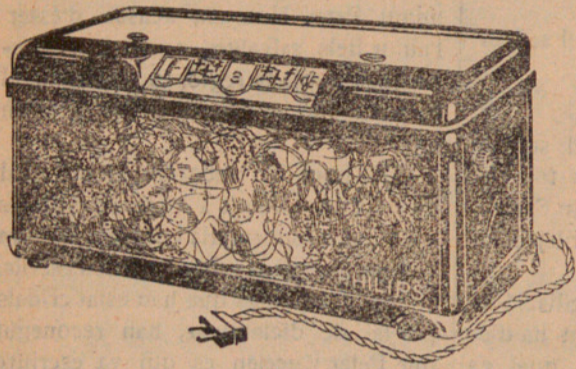
La mamà al nen que li han donat un caramel-lo:—Que es diu?
El nen:—A casa tinc dos germanets més.

De Passing Show, Londres.

"Radio-Eléctricidad-Mataró"

CARRER DE BARCELONA, 26
UNIC DIPOSIT DE PRODUCTES PHILIPS-RADIO

Directes a la corrent

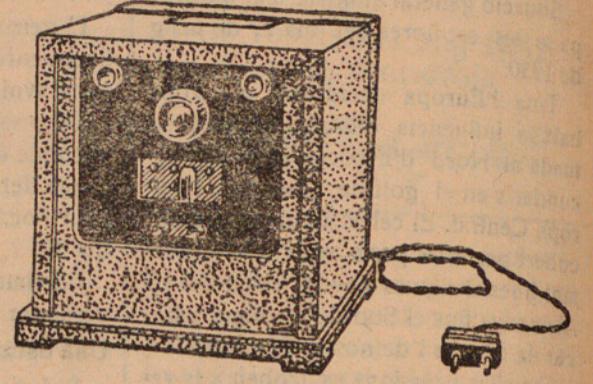

Receptor n.º 2511 Ptes. 1100

COMPTAT I TERMINIS

ACCESSORIS, REPARACIONS I CANVIS

Laboratori Modern :- Preus Reduïts

Receptor n.º 2515 Ptes. 375

Des del dia 29 d'aquest mes
quedarà establert

Un servei especial de Transports per camió

PEL MERCAT DE GRANOLLERS

S'ADMETEN ENCARRECS

A MATARÓ: Carles Padrós, 78, esparteria A ARGENTONA: Plaça de la Iglesia, 3
Pels encàrrecs a Mataró, hi ha temps fins a les 6 de la tarda
tots els dimecres vigília de mercat

PREUS ECONÓMICS

JOIERIA - PLATERIA - RELLOTGERIA - OPTICA

Francisco Fábregas

SUCCESSOR DE L'ANTIGA «CASA RECODER» FUNDADA EN 1774
Gran assortit en regals de Primera Comunió.

Enric Granados, 45 Mataró

Mobles Josep Jubany

Riera, 53 - MATARÓ - Barcelona, 9

Dormitoris senzills	des de	295 Pessetes
» amb armari lluna	» »	400 »
» » » de dues llunes » »	» »	600 »
Menjadors des de	» »	250 »
Despatxos estil Renaixement	» »	475 »

Vendes al comptat i a terminis :- Facilitats en el pagament

ARTRITISME, REUMA, GOTA, NEURASTENIA, Etc.
ANTIC BALNEARI TERMAL
de
CALDES D'ESTRACH (Caldetes)

USTED DEBE
adquirir un ejemplar de la
extraordinaria publicació

Barcelona

en el dia de la
Exposició Internacional
1929

La mejor guía del turista, con diversos itinerarios, descripciones y grabados de Monumentos, Museos, Archivos, Edificios públicos e históricos.

Señas de todo el Comercio e Industria

PLANO DE LA CAPITAL con su callejero

MAPA DE LA PROVINCIA EN COLORES

REGALO DEL
PLANO OFICIAL DE LA EXPOSICIÓN

2.500 páginas encuadernación lujo

20 Pesetas en toda España
En Librerías y la Casa Editora

Compañía Editoria y Comercial S. A.

Enrique Granados, 45 y 48 - BARCELONA

ANTIGA CASA PALAU - Més de 50 anys d'existència
LA HERNIA Curada per 50 pessetes
mitjançant el nou vendatge «PERFECT», aquest pràctic aparell sense ressorts, s'enmotlla al cos com un guant, còmode i de resultats positius de contenció i curació radical de la hernia (trencadura). No comprar cap altre vendatge ni braguer sense abans veure i assajar aquest meravellós aparell. Assaigs gratuïts. — De 9 a 1 i de 3 a 7. Carrer Ample, n.º 14 (junt a l'església de la Mercè), Barcelona

CORRETTGES DE TRANSMISSIÓ
Curo usual (curtició vegetal) i curo búfalo (curtició al cromo)
ESTIRADES I RECTIFICADES MECANICAMENT
Corretja rodona per a politxes acanalades
PREUS ECONÓMICS
BALMES, 14
TELÈFON 192 - Successor de RAMON SOTERAS - MATARÓ

MOBLES CLARIANA
Exposició i venda de mobles de totes classes i estil
RESTAURACIÓ DE TOTA CLASSE DE MOBLES
:- ESPECIALITAT EN ELS ENCARRECS :-
Bisbe Mas, 17 MATARÓ

Es ven un baix
de nova construcció a la Ronda d'Alfons XII, n.º 119 lliure de tota carga.
Per 11 000 ptes.
Tracte directe. Raó allí mateix.

Es lloga local
propri per indústria i magatzem, amb patis tot al voltant, tocant a l'estació.
Raó: Reial, 363.

CALLOS
No se lamenta V. de tener sus pies destruidos. No achaque a sus callos lo que solo es obra de su incuria. El que tiene la cara sucia es porque no se lava. El que tiene callos, juanetes, ojos de gallo y durezas, es porque no usa el patentado
UNGUENTO MAGICO
que en tres dias los extirpa totalmente. Pídalo en farmacias i droguerías, 1'60. Por correo, 2 pias.— FARMACIA PUERTO, Plaza de San Ildefonso, 4 - Madrid.

IMPRESA MINERVA
Extens assortit d'estampes i recordatoris de
PRIMERA COMUNIÓ
Barcelona, 13 MATARÓ Telèfon 255

Fulletó del «Diari de Mataró» — 42

AMOR SILENCIOSA

novel·la
per MARIA-TERESA VERNET
(Publicació autoritzada)

lor l'havia revoltada contra tots els prejudicis i els privilegis.
Del seu cas concret—que fóra jutjat culpable davant el món—s'estenia a tota mena de situacions doloroses.
En el seu cor, les hores de la nit, interminables, foren pesants de reflexions tristíssimes.
Ella no era ja una aimadora adolorida: era la humanitat sencera en totes ses revoltes contra la força desconeguda que li priva de veure realitzats els seus anhelos de llum.
La noia, que menyspreà tan sovint les queixes dels amargats, ara, engegada pel sofriment, els donà raó plena.
«Justícia, justícia! Et poriem viva a l'esperit i en lloc no et trobem fora d'ell! Vivim per a sofrir, esperem algu-

na cosa que no ve mai, arribem potser a asserenar-nos i a estimar la vida interior que ens sembla un tast de Déu... i Ell ens ho pren tot! I dona raó a les veus innobles que ens torturaven! Duem al cor la set de Vós, Senyor, i ens neguem la més petita gota d'aigua!»
Anava gustant mentalment els goigs i les il·lusions humanes i tot li era amarg i repulsiu.
Es preguntava amb espant què faria si un jorn arribés a dubtar de Déu i trobés sols les tenebres i la vilesa a l'entorn, sense l'intim consol de l'esperit abocat al doll de la Noblesa Suprema.
Cap a les dues de la matinada, la Lluïsa i son oncle van deixar la vetlla per anar a descansar un xic, però la noia volgué quedar-se prop el cadàver.
Quan—mentre esperava que es llevés la mare—es trobà sola amb l'home, una emoció de joia dolorosa va trasbalsar-la. Prop d'ell, mirant aquell rostre que semblava viure, sota la flama bellugadissa dels ciris, les ànsies que ja

creia dominades es desvellaren, s'empenyeren tumultuosament i envaïren el pensament de l'enamorada amb un ímpetu irresistible.
I, gairebé sense donar-se'n compte, vençuda la repugnància, amb una febre estranya, prengué entre les mans que li tremolaven la testa adorable del mort i li omplí de besos el rostre, perlejats els ulls de llàgrimes roents.
Com li foren dolces aquelles úniques manyagues a l'estimat!
Després tingué un instant d'amarguissim remordiment: de no haver-se deixat dur pel seu amor, d'haver-lo ofegat dintre seu, sense pensar que un jorn li seria impossible de tornar enra en ses decisions.
Per què no va encoratjar la simpatia que veia créixer en el cor d'en Joan?
Per què no va dir-li amb la mirada tota seva passió, en lloc de cobrir-se amb un tràgic vel de fingida indiferència?
Fins li semblava que el propòsit de refusar l'amor del Joan havia estat el

motiu que havia mantingut l'home en els seus límits... Polser si ell l'hagués vista enamorada s'hauria resolt!...
Si en Joan visqués i digués «l'estimo», ella no el rebutjaria pas!
«El deure, el deure! I la mort, que ens pren tota felicitat? Quan aquesta passa, no és un altre deure obrir-li el cor, perquè el fecundi amb la seva llavor benaurada?»
Com donaria tots els sofriments pel seu amor, ara!
No tindria por del remordiment, no. Ja podien venir les inquietuds eternes, després: no la deturaria cap temença.
Quin mal li podia esdevenir més terrible que perdre en Joan?
«Deure, deure! No, no: Amor! Aquesta és la llei de la vida. Si en Joan m'hagués dit els mots dolcíssims, m'hagués pres el cosset en els seus braços forts, hagués cercat els meus llavis amb els seus, la meua testa s'hauria posat damunt la seva espatlla i els meus braços entorn del seu coll i hauriem romàs així... que no hi haurien valgut lleis

humanes ni divines, per a separar-nos! Nosaltres les hauríem menyspreades i hauríem anat sempre junts pel món, que ens hauria estat una festa eternal L'Amor hauria estat la nostra consciència, la nostra vida...
«O Joan! que no et puguis aixecar i prendre'm, per fugir en les tenebres, sota els estels somrients, jo alçada de terra per tes mans amples, ma galta contra la teva galta, sentint el teu respir bressar-me com una mar quieta, sanglotant de goig... O Déu? Tenint el Joan, què m'hauria fet l'oprobri! Vós, que no esteu sota les lleis humanes, ens hauríeu comprès i perdonat... I, si no, tant se val! no hauríem pas temut la Vostra Justícia!»
Esguardà en Joan.
Aquell rostre seré feu tornar a la vida dreta els seus pensaments esgarriats. Semblava parlar, la faç pallida i tranquil·la:
«Repren-te, recorda: no ho saps, que el teu amor és vivent perquè l'has con-